

dne. Výnosy ministerstva spravodlnosti. Číslo 2.: Dr. Jaroslav Čulík: Notárstvo v jazykovém nařízení. Poučení notářům o oběžníku ministerstva spravodlnosti, pokud jde o projednání pozůstalosti na základě písemného posledního pořízení pro formální poklesek neplatného (výnos ministerstva spravodlnosti ze dne 12. I. 1926, číslo 1581/26). Rozhodnutí Nejvyššího soudu. Ze dne. Číslo 3.: Emil Svoboda: K výkladu § 17. zákona rozlučovacího z 22. V. 1919, čís. 320 Sb. z. a n. F. Kovář: O zkušenostech o zvláštní dědické posloupnosti v rolnické usedlosti střední velikosti dle zákona ze dne 7. srpna 1908, č. 68 z. z., a návrh na jeho zrušení, nebo změnu. JUDr. Jaroslav Čulík: Notárstvo v jazykovém nařízení. Výnos ministerstva spravodlnosti ze dne 9. II. 1926, čís. 57346/25 ve příčině zjišťování a oceňování pozůstalostního jmění. Rozhodnutí Nejvyššího soudu. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Ze dne. Číslo 4.: Dr. Em. Liska: Jazykový zákon a notárstvo. Dr. Hugo Patsch: Manželské společenství statků. Výtah z pamětního spisu, podaného notářskou komorou Pražskou a Spolkem notářů čl. ministerstvu spravodlnosti ve věci jazykového nařízení.

»Věstník Československé společnosti pro právo trestní« (vydává Československá společnost pro právo trestní v Praze). Ročník I, číslo 4.: První sjezd Mezinárodní společnosti pro právo trestní. Referáty podané mezinárodnímu sjezdu M. S. T. v Bruselu: Jaký vliv měla myšlenka sociální obrany hlásaná Mezinárodním kriminalistickým sdružením na platné i připravované trestní zákony Československé republiky. Má-li zabezpečovací opatření nahradit trest či jej pouze doplnit? Sluší-li doporučit venkovskou práci vězňů a jestliže ano, jak ji organizovat? Doporučuje-li se zřídit mezinárodní trestní soudnictví a v případě kladné odpovědi, jak by mělo být upraveno? Dr. Vl. Solnař: Reforma trestního práva v Itálii.

Rôzne.

Z Advokátskej komory v Turčianskom Sv. Martine.

Žiadosť Dr. D. D., advokáta z B. B. o udeľenie substitučného práva a o vydanie substitučnej legitimácie jeho advokátskemu osnovníkovi Dr. V. R. Usnesenie. Advokátska komora v Turčianskom Sv. Martine túto žiadosť zamietla, lebo žiadosť sa zakladá na 2. odstavci § 6. zákona čís. 40/1922 Sb. z. a n.

Tento odstavec avšak v protive s § 5. tohoto zákona nehovorí, že by pre tých kandidátov advokátstva, ktorí válečnú službu konali, nejaká výhoda priznaná byť mohla.

Je síce pravda, že vládne nariadenie č. 392/1919 Sb. z. a n. malo takéto mimoriadne ustanovenie ohľadom kandidátov advokátstva ktorí boli vo válečnej službe, avšak toto mimoriadne ustanovenie vládneho nariadenia do novely advokátskeho zákona, to jest do 2. odst. § 6. zák. č. 40/1922 Sb. z. a n. neprešlo.

§ 5. citovaného zákona ohľadom zápisu takéto mimoriadne ustanovenie pre kandidátov advokátstva, ktorí boli vo válečnej službe v platnosti podržal, ale § 6. regulujúc jednotne otázku substitúcie ani slovom nehovorí, že by doterajšie výnimočné ustanovenia v platnosti ostaly.

Z tohoto nasleduje, že lex posterior derogat priori a tak komora stavia sa na stanovisko, že válečná služba nemôže byť počítaná do dvojročnej praxi advokátskemu kandidátovi, ktorú požaduje odstavec 2. § 6. citovaného zákona bez výnimky od každého advokátskeho osnovníka, aby svojho šéfa pri súdoch zastupovať mohol v tých veciach, kde podľa zákona zastúpenie strany je povinnaté.

Čís. 47/1926/1. III. z 20. III. 1926.